

Beste TAZ-publiek

Wij zijn gestrand! En zijn erop gebrand om 10 dagen lang als trouwe reporter tot uw dienst te zijn. Aangespoeld in Oostende, en met ons een grote buit vers theater en muziek. We proeven het zout op onze huid, voelen het zand tussen onze tenen kriebelen en warmen zachtjes op door de zoete zonnestralen.

Kortom; in ons muf en groezelig redactiekotje beschikken we over genoeg fantasie om de Tazette elke dag vol te schrijven met zwoele exotische taferelen. Maar we kijken eerst naar wat er hier dichterbij aan lekkers te vissen is! Maatjes, hebben we al gezien. En verder vast nog vele vast hele mooie dingen, die wel wat raar klinken soms. Oeslisie Hospody? Het is vaak een mondvul. Dat wordt doorspoelen.

U leert ons nog wel kennen,
Uw trouwe Tazette-scheepscrew

Theater aan zee: leuke ontmoetingen à volonté

Festivalcoördinator Luc Muylaert en communicatieverantwoordelijke Tatjana Bonne doen het nog steeds 'met volle goesting'

Morgen opent de 11e editie van Theater aan Zee. Wat is voor TAZ de ingrijpendste verandering volgens jullie?

LM: Wij hebben dit jaar een kindje gekregen, Leontien (zie foto).

TB: Maar dat heeft niks met het festival te maken, dat is privé.

LM: Meest ingrijpend is dat we structurele subsidies gekregen hebben waardoor we mensen in dienst konden nemen. Anders had TaZ misschien niet meer bestaan.

Hoe zie je de toekomst van TAZ?

LM: Het moet echt niet groter worden, het mag misschien kwalitatief beter worden. Het zou tof zijn dat we accommodatie van Oostende krijgen. We zouden ook grotere, moeilijkere voorstellingen kunnen programmeren.

TB: We plannen een betere jaarwerking, zoals de tour met de laureaten (*Groeten uit Oostende*), en willen zelf producties op touw zetten, zoals in het Visserijproject.

Tellen jullie allebei af naar deze tiendaagse of zie je het vooral als een stresserende periode?

TB: Ik heb mijn werk voor TAZ nooit als een echte job ervaren. Ik denk dat dat bij Luc ook zo is, anders zou hij het niet zo lang hebben volgehouden.

LM: Passie is zeer belangrijk. Ik doe het nog steeds met de volle *goesting*, ondanks het feit dat het echt veel werk is. Zeker sinds er de laatste jaren onwaarschijnlijk veel administratie bij komt kijken.

Jullie hebben elkaar ooit leren kennen op TAZ. Dan is elke editie voor jullie een bijzondere reünie?

TB: (gniffelend) Het wordt niet echt gevierd.

LM: Maar het blijft een heel mooie herinnering. Op een bepaald moment, tijdens *The Obsession Project* in 2000, stonden we elkaar achter het podium innig te omhelzen.

TB: En te dansen!

Hoe verloopt de samenwerking na al die jaren?

TB: Goed, we vullen elkaar aan.

LM: *The perfect match!*

Wat is voor jullie allerbelangrijkst? Dat er een uitstekende publiekswerking is en zoveel mogelijk mensen naar theater komen of dat er een uitgeknipte selectie is van beloftevolle makers?

LM: Het is natuurlijk allebei belangrijk, maar we profileren ons toch echt als een publieksfestival. Aan de curatoren wordt duidelijk gezegd dat lage prijzen en variatie een troef moeten zijn. Geen *high-brow* dus.

Welke functie heeft het festival volgens jullie?

LM: De ontmoetingsfunctie is enorm belangrijk, zelfs theatermakers die niet spelen geven hier *acte de présence*.

TB: Het is heel plezant om te weten dat er een samenwerking ontstaat tussen artiesten die elkaar op TAZ hebben leren kennen. We willen ook een echt platform zijn voor jonge makers. Sommige huizen bieden een platform aan, maar wij gaan daar ver in. Veel laureaten hebben geen enkele perservaring. Ook zakelijk kunnen we hen helpen, bijvoorbeeld bij het oprichten van een vzw. De begeleiding geldt op vele vlakken.

Wat verwacht je van deze editie?

LM: Ik hoop dat het niet al te slecht weer zal zijn, maar vrees dat mensen wellicht eerder zeiknat van de regen, dan van het zweet zullen zijn. Ik hoop vooral dat het een toffe sfeer wordt en er leuke ontmoetingen plaatsvinden. Dat mensen die hier spelen een jaar later nog goeie herinneringen koesteren aan het festival.

Welke raad geven jullie mee aan de bezoeker van TAZ 2007?

LM: Dat hij zijn verstand op nul zet en zich volledig laat gaan.

TB: Dat hij avontuurlijk is en niet enkel kiest voor namen die meteen een belletje doen rinkelen. Dat hij vertrouwen heeft in de organisatie en in de keuzes van de centrale gasten, dat hij zich laat verrassen!

(KVL)

TAZETTE

TAZ#START DO 26/07

GRATIS - V.U. LUC MUYLART, VAARDIJK ZUID 31, 8432 LEFFINGE

DUIMEN VOOR EEN FANTASTISCH THEATER AAN ZEE

Foto: Kristien Verhoeven

cirQ tegen wind en haren in met het ongewone wijkproject *Stabilisé*

'Wij zijn een beetje averechts'

Wie cirQ smartelijk gemist heeft op de Gentse Feesten – voor het eerst in vijf jaar géén onnozelheid op de Sint-Baafskouter – hoeft slechts een ticketje Gent-Oostende te kopen: onder de noemer 'TaZ wijk' slaat het extravagante gezelschap zijn tenten op aan de sociale woonblokken van het Cardijnplein. De Nieuwe Stad wordt het hele festival lang de speeltuin van cirQ, met 'amusement van elke plank en cultuur met de kromste c'. Xavier Cloet en Olivier Provost lichten ons de boel toe, gezeten in een kleine caravan, waar het, toegegeven, een beetje muf ruikt. 'Een pintje, scheetje?'

Op jullie website omschrijven jullie cirQ als 'een kwaliteitspotje vol verse groenten, zotte kruiden en af en toe een goede lap vlees.' Klinkt lekker, maar kan het ook minder cryptisch?

Cloet: 'Euh... je zou kunnen zeggen dat wij de professionele organisatoren zijn van volksfeesten. Vroeger waren we zelf niet bepaald georganiseerd, maar de laatste jaren zijn we steeds professioneler geworden. Wat natuurlijk niets afdoet aan onze creativiteit.' (*lacht*)

Provost: 'Met onze producties tasten we grenzen af: de grenzen van de ethiek, van de humor.'

Cloet: 'Wat cirQ eigenlijk doet is sferen installeren. We creëren als het ware een film op locatie: een freakshow, een bingoavond, een neprouwfeest... De mensen die op ons feest toekomen vormen soms het publiek, maar ze kunnen ook acteur zijn, of muzikant: ze maken in ieder geval deel uit van het geheel, van de sfeer, van de set.'

De productie *Bataclan* leek vorig jaar wel een film over trendy Gent: het hele hippe uitgaansleven zat op den duur bij jullie op schoot.

Cloet: 'Dat klopt en dat vonden we erg vervelend, we zinnen op een manier om dat soort dingen te counteren. Wanneer het hip wordt, is cirQ niet meer *wijs*. Op dat vlak zijn we een beetje averechts.'

Wie loopt er zo allemaal rond bij cirQ?

Cloet: 'Alle soorten mensen – cirQers komen en gaan. Of iemand bij cirQ past of niet wijst zichzelf meestal snel uit. Door de band is het een mix van acteurs, muzikanten en simpele mensen. Neen, eigenlijk is het zo straf dat ook de acteurs of muzikanten simpele mensen moeten zijn.'

Provost: 'Vanaf het moment dat iemand zich verheven voelt boven de rest beseft die mens *automatique* dat hij er niet bijpast.'

Voor dit wijkproject strijken jullie neer in een sociale woonwijk in Oostende. Hoe zorgen jullie ervoor dat jullie kleurrijke karavaan niet als een vijandige invasie van *culturo's* wordt beschouwd?

Cloet: 'Wij zijn hier tien dagen voor het begin van het festival aangekomen, we hebben een meetingpoint geopend met gratis koffie en zijn onmiddellijk beginnen praten én luisteren. De buurtwerker Filip Loobuyck heeft veel deuren voor ons geopend. Zo hoorden we dat er vraag was naar een hondentoilet. Op die nood hebben we ingespeeld, maar dan op z'n cirQs: het hondentoilet is een pretpark geworden met benen van etalagepoppen en mollen die uit de grond steken.'

Provost: 'Ook het idee van de buurtbarbecue komt van de bewoners zelf. Die barbecue blijft op het plein staan wanneer wij weg zijn: we willen niet zomaar eens passeren, we willen echt iets achterlaten, iets tastbaars.'

Cloet: 'Maar ook iets wat niet tastbaar is: een stukje *spirit*, de goesting om zelf – of samen met Filip – initiatief te nemen. Want het is allemaal niet zo moeilijk om eens iets samen te organiseren, het kost niet veel inspanning, de drempel is niet zo hoog'

Welke vragen krijgen jullie vooral van de bewoners?

Cloet: 'Of we volgend jaar terugkomen.' (*lacht*)

(EC)

Van do 26 juli t.e.m. za 4 augustus van 14u tot 22u doorlopend op het Cardijnplein.

TAZETTE stelt voor: de curatoren!

WIM OPBROUCK

Acteur, televisiemaker, muzikant, tekenaar...

Foto: Dimitri Van Zeebroeck

STIJN MEURIS

Muzikant, televisiemaker, journalist, amateur-astronoom...

Foto: Erik Jamar

Kent u van:

Theater (Ten Oorlog, De Asielzoeker), televisie (In de Gloria, Het Eiland), muziek (De Dolfijntjes, Ik val...)

Muziek (Noordkaap, Monza), televisie (Woestijnvis, Week van Liefde), andere (Stijn Meuris en de sterren...)

Merk moto:

BMW K100 RS

Honda Trans Alp

De eerste keer in Oostende?

Was ik zestien, en zag ik in een groezelig café/heroïnekot in de Zwarte Nonnenstraat een man al zijn kleren uittrekken en vervolgens in de fik steken. 'Als ik dan toch niets meer heb, neem dit dan ook maar', riep hij.

Wat me daar vooral van bijbleef is dat ik binnen het half uur zwaar verbrand was, zo rood als een kreeft – bleke jongen als ik ben. Mijn eerste keer in Oostende was dus vooral een erg jeukende ervaring.

Houdt van de zee omdat...

het het einde van het land is en omdat ze onmetelijk is.

je bij ons, tenminste voor 180°, geconfronteerd wordt met een ongelofelijk wijds, breed waaierend uitzicht. Het heeft een bepaalde grenzeloosheid waar ik zeker soms nood aan kan hebben.

Houdt van Theater aan Zee omdat...

het theater aan de zee is! Overigens ben ik een persoonlijke actie aan het ondernemen om het lidwoord terug in te voeren: theater aan dé zee, in plaats van theater aan zee. Je zegt toch ook niet theater aan kust?

er nog veel te weinig organisaties of initiatieven zijn die echt aan *talentscouting* doen, waar men met een zeker *fingerspitzengefühl* nieuwe talenten weet te ontdekken.

Als welke rockgod of muziekgroothed zou je willen reïncarneren?

Frank Zappa.

Nick Cave.

Tofste strand- of kustervaring?

Het Great Barrier Reef in Australië. Aan onze eigen kust, met zijn Atlantic Wall, vertoef ik graag op een winterse, ijskoude, gure dag.

Wat ik erg speciaal vind in Oostende is de luchthaven. De cafetaria daar zou UNESCO erfgoed moeten zijn. Je kan er nog een echte biefstuk-friet eten en je dan achter dat enorme glas zitten vergapen aan al die prachtige toestellen.

Welk boek ben je op dit moment aan het lezen?

Kalme Chaos van Sandro Veronesi. Ik ben er verliefd op! (in Uitgelezen op 29 juli om 17u, Droge Coö)

Toevallig een biografie over Arno (Un rire et une larme, Gilles Deleux). (in Uitgelezen op 30 juli om 17u)

(KB)

TELEX

* De voorstelling Boris Isnietch van Danie Jordens is, in tegenstelling tot wat er in de programmabrochure staat, voor kinderen vanaf 8 jaar en niet vanaf 4 jaar.

Theater op de keien

Aux armes, citoyens, want het Oostendse Wapenplein wordt ook tijdens deze TaZ weer belegerd door artiesten van divers pluimage: het Straattheater strijkt er neer in zijn kleurrijke anarchie maar hey, zo hebben we het graag. TaZ programmeerde dit jaar in het teken van kwaliteit in plaats van kwantiteit en maakte naast het straattheaterluik ruimte voor de minstens even strijdbare straatfanfares: vanaf het Stationsplein vertrekken dagelijks in een stevig marstempo bulderende fanfares en knallende percussiegroepen voor een opmerkelijke wandeling door de binnenstad.

Wat valt er zo allemaal aan uw degen te rijgen? Drie eigenzinnige tips van de TaZette-redactie!

1. Onmiddellijk in ons oog gesprongen en auw, daar willen ze niet gauw meer uitkomen: de twee 'kortgerokte knapen' van Hamish & Flamish. Tegen de achtergrond van een burgerlijk-Amerikaanse *pelouse* brengen deze heren *Replay of the Secret Garden*: een voorstelling vol 'ongeremd tuinplezier' – *tasty!* – met waanzinnige evenwichtskunsten, jongleeracts en acrobatie.

2. Ook meteen gespot: de oestrogeenbom Famba. Mensen met een aanleg voor minder geslaagde woordspelingen ontdekken in deze naam meteen het vrouwelijke 'femme' en 'samba': Famba een sambagroep voor lesbiennes en bi's, en ze zijn – duizend zonnen en garnalen – nog feministisch ook. Als dat maar goed afloopt! Naar eigen zeggen hebben de dames meer haar op hun tanden dan op hun benen, want ze spelen 'zelfs voor een publiek dat ook uit mannen bestaat.' Mannen die hun castratieangst willen overwinnen weten waarheen.

3. De bagpipes moet zowat het meest onsexy instrument van de wereld zijn, tenzij het natuurlijk groovygewijs gecombineerd wordt met breaks en beats, zoals de Bagpipe Groove Experience bewijst. Deze Belgen schrikken terug voor niets: doedelzakken, percussie en ander *Scottish stuff*

worden op een hoopje gegoid en daaruit komt een geheel eigen klank tevoorschijn, door henzelve omschreven als een 'uiterst dansbare mix'. Wie durft een Danny Mommens-zonnebril te dragen en tóch te dansen op de klank van doedelzak? Wie?

En verder... de intieme show van Kast'Art *Cirque Circulaire*, impro-Dado, de poëtische circusvoorstelling *Oh Suivant* van D'Irque en Fien, de Braziliaanse drumfanfare Lokomotiv, versterkt door de Portugezen van Toca Rufa, wereldreiziger Zonko en de maffe muzikale mix van de Piccolo Dixieland Band. Alle info: www.theateraanzee.be.

(EC)

Foto: D'Irque en Fien

Revenge 88 warmt Café Koer op

'Je kan in eigen stad niet steeds dezelfde show spelen'

Vanavond kunt u op café Koer – naar goede gewoonte gratis én voor niks – gaan kijken en luisteren naar Revenge 88, de Oostendse groep rond de immer sympathieke frontman Frank Dubbe.

'Het is de derde keer dat ik op TAZ sta', vertelt Dubbe, 'en ik vind het nog steeds een hele eer. Die tent heeft iets speciaals.' Waar hij vorige jaren geflankeerd werd door de TAZ-band - zeg maar Arno, maar dan zonder Arno - staat hij dit keer met zijn eigen groep op het podium. 'Het is inderdaad met Revenge, aangevuld met een aantal gastmuzikanten. We brengen een extra gitarist mee, Pascal Seys, zangeres Ines Defurnez en Peter Hintjes (jawel, broer van) speelt saxofoon. We hebben ook wat nieuwe nummers die we voor het eerst zullen brengen en voor de gelegenheid stopten we onze andere songs in een nieuw jasje. Je kunt, zeker in je eigen stad, niet blijven dezelfde show spelen, hé.'

Zelf kijkt hij uit naar de concerten van Marcel Vanthilt met Arbeid Adelt en El Guapo Stuntteam. 'Die probeer ik zeker mee te pikken. Ik vind het dit jaar in het algemeen trouwens een zeer goed muzikaal programma. In het theater zul je mij dan weer niet zien. Ik ben de laatste twintig jaar een keer naar het toneel geweest en dan nog omdat ik verplicht was.'

(MV)

Revenge 88, vandaag op café Koer, 22u30.

